

Sygn. akt: VI K 177/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 roku

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: p.o. stażysty Natalia Nowak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu --

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2019 roku, 25 września 2019 roku na rozprawie

sprawy **P. K.**, syna A. i I. z domu P., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 sierpnia 2018 roku w P. podczas kontroli funkcjonariuszy Policji, w celu użycia za autentyczny posłużył się dokumentem w postaci dowodu rejestracyjnego serii (...) samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po uprzednim przerobieniu daty badania technicznego

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

I. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 21 sierpnia 2018 roku w P. podczas kontroli funkcjonariuszy Policji, w celu użycia za autentyczny posłużył się dokumentem w postaci dowodu rejestracyjnego serii (...) samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zawierającym przerobioną uprzednio przez nieustaloną osobę datę badania technicznego tj. przestępstwa z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1, § 1 a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przypadek dowodu rzeczowego w postaci dowodu rejestracyjnego samochodu marki O. (...) o numerze rej. (...), serii (...), opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr. (...) z dnia 21 lutego 2019r. znajdującego się na karcie 3 i 51 akt,

III. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U z 2019, poz. 18)

w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. B. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym VAT w kwocie 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 770 zł i opłatę 120 zł.

/-/ Sędzia Izabela Hantz-Nowak

UZASADNIENIE

Oskarżony P. K. w dniu 3 sierpnia 2018 roku na podstawie umowy sprzedaży nabył od A. H. samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze podwozia (...).

Wskazany pojazd został nabyty przez A. H. w dniu 2 lipca 2018 roku od E. G., która z kolei nabyła go w dniu 11 maja 2018 roku od J. R.. J. R. zakupił przedmiotowy pojazd w dniu 8 maja 2018 roku od W. K., który nabył go wcześniej w dniu 2 stycznia 2018 roku od T. K.. T. K. zakupił go natomiast od D. S. w dniu 3 listopada 2017 roku.

Pojazd był dopuszczony do ruchu, na dowód, czego wystawiono dowód rejestracyjny seria (...). Ostatnie badanie techniczne pojazdu wykonane było w dniu

11 czerwca 2016 roku w (...) przy (...)

im. H. C. w T. i ważne było rok, tj. do dnia 11 czerwca 2017 roku.

W rubryce dotyczącej okresowych badań technicznych pojazdu bliżej nieustalona osoba

w bliżej nieustalonym czasie dokonała jednak opieczętowania i dopisania daty badania technicznego w dniu 11 czerwca 2017 roku z datą ważności do dnia 11 czerwca 2018 roku, a następnie przerobienia powyższych dat odpowiednio na dzień 27 sierpnia 2017 roku

i 27 sierpnia 2018 roku. Badania w takich datach nie zostały ujęte w Centralnej Ewidencji Pojazdów.

W dniu 21 sierpnia 2018 roku na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) doszło do kolizji drogowej z udziałem oskarżonego. Po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji, podczas sprawdzenia dokumentów, oskarżony posłużył się dowodem rejestracyjnym nr (...) z przerobioną datą badania technicznego pojazdu

Oskarżony P. K. ma 45 lat, posiada wykształcenie wyższe (inżynier inżynierii środowiska). Obecnie otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 1400 zł miesięcznie. Jest rozwiedzony i ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 11 i 13 lat, na które zobowiązany jest do płacenia alimentów w łącznej kwocie 1000 zł. Oskarżony nie był wcześniej karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 26-27, 93v-94);
2. zeznań świadka D. S. (k. 21-22, 94-94v);
3. dokumentów w postaci:
  - a) notatki urzędowej z dnia 21 sierpnia 2018 roku (k. 1 -1v);
  - b) pisma Komisariatu Policji P. z dnia 21 sierpnia 2018 roku (k. 2);
  - c) dowodu rejestracyjnego nr (...) (k. 3);
  - d) potwierdzenia zatrzymania dokumentu (k. 4);
  - e) umowy sprzedaży samochodu z dnia 3 listopada 2017 roku (k. 17, 24, 28);
  - f) umowy sprzedaży samochodu z dnia 2 stycznia 2018 roku (k. 29);
  - g) umowy sprzedaży pojazdu z dnia 8 maja 2018 roku (k. 30);
  - h) umowa sprzedaży pojazdu z dnia 11 maja 2018 roku (k. 31);

- i) umowa sprzedaży pojazdu z dnia 2 lipca 2018 roku (k. 32);
- j) umowa sprzedaży pojazdu z dnia 3 sierpnia 2018 roku (k. 33);
- k) opinii sądowej psychiatryczno-psychologicznej z dnia 21 stycznia 2019 roku (k. 43-47);
- l) karty karnej oskarżonego (k. 50, 88);
- m) wykazu dowodów rzeczowych (k. 51);
- n) wydruku z Centralnej Ewidencji Pojazdów (k. 92-92v);
- o) pisma z Komisariatu Policji w T. (k. 100).

Oskarżony przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego i w toku postępowania sądowego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom oskarżonego dano wiarę w zakresie, w jakim nie odbiegają one od poczynionych w sprawie ustaleń i nie są sprzeczne z innymi dowodami. W szczególności wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego na okoliczności związane z zakupem samochodu. Niewiarygodne natomiast są główne wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdzi on, że cała sytuacja jest wynikiem nieświadomego posłużenia się sfalszowanym dokumentem. Materiał dowodowy, układający się w logiczną całość, wskazuje na to, że takie twierdzenie oskarżonego stanowi wyłącznie przyjętą linię obrony i zaprzecza, aby pojazd oskarżonego miał mieć przeprowadzone przeglądy techniczne. Przede wszystkim wydruk z Centralnej Ewidencji Pojazdów wskazuje na to, że ostatnie badanie techniczne pojazdu dokonane było w dniu 11 czerwca 2016 roku z terminem ważności do dnia 11 czerwca 2017 roku, a ponadto z samych oględzin dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego wynika, że ktoś dokonał w nim przerobienia daty badania technicznego. Podkreślić również trzeba, że oskarżony nie kwestionował faktu kontroli dokumentów przez funkcjonariuszy Policji w dniu 21.08.18r.

Relację świadka **D. S.** Sąd uznał za wiarygodną w części dotyczącej sprzedaży samochodu marki O. (...), albowiem pozostawała ona w zgodzie ze zgromadzonymi w materiale dowodowym umowami sprzedaży. Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania świadka w zakresie w jakim twierdził on, że przeprowadzał badania techniczne przedmiotowego pojazdu w 2017 roku, albowiem z Centralnej Ewidencji Pojazdów i informacje ze (...) wynika, że ostatnie badanie miało miejsce w dniu 11 czerwca 2016 roku.

Podstawą wyrokowania Sąd uczynił także pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci dokumentów, ujawnionych na rozprawie w trybie art. 393 § 1, § 2 i § 3 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 i § 2 k.p.k. wskazanych w protokole rozprawy. Są to w przeważającej części dokumenty procesowe, urzędowego pochodzenia, sporządzone przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień, a w związku z tym wiarygodność i autentyczność tych dokumentów nie budziła wątpliwości stron i również Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich podważania.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że oskarżony dopuścił się tego, że w dniu 21 sierpnia 2018 roku w P. podczas kontroli funkcjonariuszy Policji, w celu użycia za autentyczny posłużył się dokumentem w postaci dowodu rejestracyjnego serii (...) samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zawierającym przerobioną uprzednio przez nieustaloną osobę datę badania technicznego, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Sąd zmodyfikował opis czynu zabronionego zarzucanego w akcie oskarżenia poprzez usunięcie z jego opisu elementów dotyczących podrobienia przez P. K. daty badania technicznego w dowodzie rejestracyjnym pojazdu nr (...). W sprawie brak jest dowodów, które pozwalałyby na przypisanie oskarżonemu takiego działania. Nie można, bowiem utożsamiać czynności sprawczej polegającej na używaniu podrobionego dokumentem z jego bezpośrednim

podrobieniem. Niewystarczającą okolicznością było ustalenie, że tylko oskarżony w okresie, kiedy był właścicielem pojazdu posługiwał się przedmiotowym dowodem rejestracyjnym.

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Nie budzi wątpliwości, że dowód rejestracyjny jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 k.k. Stosownie bowiem do treści tego przepisu dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził również, że przedmiotowy dowód rejestracyjny został przerobiony w zakresie daty badania technicznego. Przerobienie polega bowiem na zmianie treści istniejącego, autentycznego dokumentu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2000 roku, sygn. akt: II KKN 569/97). Przerobienie może polegać m.in. na dokonaniu skreśleń, dopisków, wymazań (bliżej Piórkowska-Flieger [w:] System, t. 8, s. 1009 i n.). Z samego wyglądu dowodu rejestracyjnego samochodu marki O. (...) można wywnioskować brak autentyczności daty ostatniego wpisanego do dowodu badania technicznego. Ewidentnie bowiem widać, że nieustalona do tej pory osoba dokonała opieczętowania i wpisania daty badania technicznego na dzień 11 czerwca 2017 roku z ważnością do dnia 11 czerwca 2018 roku, a następnie przerobienia tych dat odpowiednio na 27 sierpnia 2017 roku i 27 sierpnia 2018 roku. Przeprowadzenia badań w powyższych datach nie potwierdza jednak w żadnej sposób historia pojazdu zgromadzona w Centralnej Ewidencji Pojazdów.

Sąd nie miał także wątpliwości, że oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. używając dokumentu jako autentycznego. Znamię to rozumiane jest jako przedstawienie lub przedłożenie podrobionego czy przerobionego dokumentu osobie prywatnej albo instytucji, czyli wykorzystywanie funkcji, jakie może pełnić taki podrobiony czy przerobiony dokument. Oskarżony posłużył się natomiast przerobionym dowodem rejestracyjnym podczas kontroli dokumentów dokonywanej przez funkcjonariuszy Policji.

W ocenie Sądu oskarżony miał też świadomość tego, że dokument dowodu rejestracyjnego został przerobiony w zakresie daty ostatniego badania technicznego. Sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia byłoby przyjęcie innej wersji, albowiem już na „pierwszy rzut oka” wygląd dokumentu jest wątpliwy. Ponadto oskarżony działał co najmniej z zamiarem ewentualnym. Pokazując bowiem funkcjonariuszowi Policji przerobiony dowód rejestracyjny godził się z takimi właściwościami dokumentu, a mimo to zdecydował się pokazać go przy kontroli. Nie było również przeszkód, by przypisać oskarżonemu winę w czasie popełnienia czynu zabronionego. Oskarżony jako osoba dorosła i poczytalna z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru podejmowanych przez siebie działań i miał możliwość należytego pokierowania swoim postępowaniem. Nie uczynił tego jednak, dlatego winien ponieść tego konsekwencje.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., to jest wymierzył oskarżonemu karę według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd kierował się przepisem art. 115 § 2 k.k. I tak w ocenie Sądu stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu nie były znaczne. Podkreślić bowiem trzeba, że co prawda oskarżony swoim działaniem godził w dobro prawne, jakim jest wiarygodność dokumentów, to jednak było to zdarzenie incydentalne. Oskarżony nie był bowiem wcześniej karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, co pozwala na postawienie mu pozytywnej prognozy kryminalistycznej.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd zdecydował się wymierzyć oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązkowym wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności, zdaniem Sądu, jest w niniejszym przypadku karą najbardziej adekwatną, po pierwsze z uwagi na jej nieizolacyjny charakter. Praca na cele społeczne przyczyni się do konieczności

zadośćuczynienia społeczeństwu za popełnione przestępstwo, także zmusi oskarżonego do pewnej dyscypliny, a okres tej kary, orzeczonej w wymiarze

4 miesięcy, pozwoli oskarżonemu na przemyślenie swojego postępowania i uzmysłowienie mu, że popełnianie nawet najmniejszych przestępstw nie popłaca i zawsze spotka się z reakcją wymiaru sprawiedliwości. Wybór kary ograniczenia wolności dla oskarżonego jest dla niego korzystny, a wymierzenie jej w postaci świadczenia pracy będzie sprawiedliwe, adekwatne, nieodwetowe i wychowawcze.

Zgodnie z art. 44 § 2 k.k. Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. Zgodnie ze wskazaną regulacją Sąd w punkcie II. sentencji wyroku orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci dowodu rejestracyjnego marki O. (...)

o numerze rejestracyjnym (...), serii (...), albowiem służył on do popełnienia przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2019, poz. 18) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata

z urzędu Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. B. kwotę 516,60 zł w tym VAT w kwocie 96,60 zł tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 770 zł

i opłatę 120 zł.

/-/ Sędzia Izabela Hantz-Nowak